

Őszi esőzés

Pálca-esők verik, ázik a puszta,
 duzzad az úton a sár;
 csörgedezik patakokban a lusta,
 szürke habú mocsok-ár.

Ázik a gát, hasadozva leválik,
 pomlik a vízbe a part,
 ólom-esőként a város elázik,
 nyirkos a házfal, a park.

[illegible][illegible]

Nyelve a járda kövére fityeg le –
 mit motyorász a plakát?
 mintha a fal maga jönne, lihegve
 elpanaszolni baját.

[illegible]

Búvik a méhe, ha fordul a naptár, –
 méze-kifosztva ugyan,
 ám ura híg szirupával a kaptár
 télire még teli van.

Hát mi, ha int az idő, hova bújjunk?

Lágy ez a vers, puha ritmusa alatt,
 mint az eső, beterít;
 Ág ez a vers, aki benne elalhat,
 álmaival betelik.

(1990. november)

(A Baka István művei. Versek című kötetből.)

[← Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) [→](#)